

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 d., 6 luni 3 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
Pentru strălătațe pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 8 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea Tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măscărilor 47
Correspondențele stînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măscărilor Nr. 43.
Epistole nefrancațe se refușă. — Articuli nepublici nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odața 7 cr., — de donă ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul un litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
50-care publicare.

Revista politică.

Sibiia, în 17 Decemvre.

Dincolo de Laita, cetim că s'a serbat aniversarea de șeșse sute de ani dela întemeierea dinastiei habsburgice.

Cel puțin după oficioasele din amândouă jumătățile monarchiei orizontul politic s'ar fi înșeninat ca oul.

Un singur punct negru ar mai fi rămas însă totuși și acela ar fi Erțegovina. Dar și pe acesta nu l'a descoperit altul decât ministrul de esterne al Rusiei. Descoperirea aceasta a comunicat-o, Nicolo Lazzaro di-arului „Berliner Tageblatt.” Ministrul rusesc Giers, petrecînd în Neapole a primit în audiență pe Nicolo Lazzaro și cu ocaziunea aceasta i-a descoperit punctul negru din cestuine. Ministrul Giers a mai adaus, că Austro-Ungaria trebuie să procedă în ocupațiunea sa cu tact mult și cu multă înțelepciune. Cestuină Erțegovinei e cu atât mai grea, cu cât are legături cu Muntenegru. Legăturile cele strîșne ce leagă acest popor mic dar viteaz, sînt tradițiunile. În Erțegovina și acum durează brîntăuiala; dacă starea aceasta de lucruri nu va înceta curînd, ar pută produce încurcături.

Ministrul de rîșboiu austro-unguresc este bolnav, încât a trebuit să i se dea un substitut. Unele țiare vor să știe că boala ministrului ar avă legături cu organizațiunea cea nouă a armatei.

O correspondență trimisă dela Viena la „Național Ztg.” din Berlin face împături armatei austriace, că nu fine pas în pregătirile sale cu pregătirile din armata rusească.

Până alaltaeri s'au declarat formal Englitera, Franția și Italia pentru admiterea României la conferența din London.

Primirea vice-comitelui Simonescu în Caransebeș.

Sînt șese oare sara. O mișcare neobișnuită se observează printre cetățeni. Sosesc trăsuri din toate părțile. Comitetul ales de conferința cetățenilor convocat de primarul orașului, se urcă în 20 de trăsuri și pornesc spre gară. Strada principală din ce în ce se umple de public.

Toți așteaptă să vadă pe alesul lor, pe acel urîș din Sladna, care mai ieri alaltairi îngrozise jurnalistica în percuțanță din Budapesta. Orologiul bate șapte oare. Se aude șuaratul locomotivei. Inimile tresăresc, pivele resună, ferestrele decorate cu flori se luminează, imbulzeala pe strade devine din ce în ce mai mare.

În partea orașului numită „Șobe” iluminată ca nici cînd, se aud strigările de bucurie „să trăiască vice-comitele nostru, Simonescu.” În piața de odată casele se înroșesc. Un foc bengalic face publicului posibil a zări în trăsura groaza di-arului „Pester Lloyd.” Toți se grămădesc înaintea casei dlui Peța. Copilul Sladnei, om mic de statură, o persoană foarte simpatică, cu o privire zimbitoare, se scoaboa din trăsura. Publicul se îndreptă spre

casa orașului. Fie-care cetățean își ține de onoare a lua în mână o faclă. Mulți nu-și pot satisface dorința, de oare ce de aceea se află numai 200.

Conductul, în frunte cu musica, pornesc. Stradele resună. Trecînd pe la edificiul viitorului gimnasiu încetăm căt-va cu strigările de bucurie, ca, să putem înghiți căt-va no-duri. Răbdare! Toate sînt cu puțință credinciosului. Perși voi triste aduceri aminte! Dreptatea are să triumfeze. Strigările de bucurie se reînosc. Ne oprim înaintea caselor dlui Ioan Peța.

Reuniunea de cîntări germană cîntă un cîntec maghiar. După ea reuniunea română de cîntări cu braveli ei diriginte Nicoul Popovicu întonează: „Zată țina triumfală”.

Urmează prima vorbire în limba maghiară, țîntută de proto-notariul orășencesc Karol Erdős. După dînsul se adresează cătră vice-comitele dl Stefan Velovan cu următoarea cuvîntare:

Magnifice Dnule Vice-comite!

Un eveniment de mare însemnătate însufleșesc spiritele poporațiunei din oraș și cercul Caransebeșului în momentul, cînd are fericirea a Te bineventa în mijlocul ei.

Rari sînt aceste momente în viața publică a unui popor, în care, ca și în momentul de față, să se manifesteze un entuziasm atît de adînc simțit, care să amuțescă ori ce interese particulare, un entuziasm, de care să se împărtășească întreaga poporațiune fără deosebire de naționalitate și partiță.

Dela intrarea poporului din fostul confiniu militar sub regimul constituțional cetățeni acestui oraș n'au avut încă ocaziunea de ași exercita unul din drepturile sale cele mai prețioase, dreptul de a pune votul lor în cumpănă pentru acel demnitar, în ale cărui mâni e depusă soarta vieții lor publice.

Sîntem mîndri, sîntem fericiti, că putem saluta în persoana Magnificenței Tale pe primul vice-comite, ales cu concursul cetățenilor din oraș și cercul acesta, primul vice-comite, al cărui nume a șters din mijlocul nostru ori-ce diferență de partiță.

Te rugăm Magnificența să primesci înscriinarea de a fi interpretul simțimentelor noastre de adevărată leialitate, de credință neclătită cătră tron și patrie. Binevoese a fi interpretul acelu patrioticism, care nu are trebuință de enunțieri solemne; vatele de moarte ale dușmanilor patriei noastre, sfîrșite pe câmpiile de bătaie sub ghioaga sdrobotitoare a eroilor comitatului nostru, acelea au consfințit patrioticismul Caraș-Severinienilor.

Care să fie oare motivul, ce umple de însuflețire atît de generală pepturile cetățenilor în momentul de față?

Catastrofele materiale și morale, care au bîntuicit comitatul nostru în timpul din urmă, au contribuit — durere — chiar a subsăpa încrederea în autoritățile publice și a umplut de nedumerire

toate spiritele binecugătătoare. Interesele cele mai vitale ale comitatului nostru, au devenit jertfă spiritului de neîncredere, ce mistue puterile chieimate a conlucra în bună armonie pentru prosperarea și înflorirea bunăstării noastre.

Eată motivul, ce umple de însuflețire pe cetățeni acestui oraș în momentul, cînd stau în fața Magnificenței Tale! Eată opera, ce așteaptă mîestrul sîn!

Nu motive unilaterale, nu interese particulare, nu spiritele de partiță ne a îndemnat astăzi a ne grupa împregiurul Magnificenței Tale. Ne-am adunat pentru a face ovațiune, purceasă din adîncul inimii noastre, ovațiune meritului, talentului și trudei neobosite, ovațiune acelu caracter, care în butul tuturor încercărilor a urmat vocea conștiinței sale fără șovăire. Ne-am adunat a face ovațiune acelu bărbat, care cu prețul sănătății sale a plătit dorul de a vedă înaintînd bunăstarea intelectuală, morală și materială a poporului nostru, acelu bărbat, care și-a luat de devisă întemcierea unei administrațiuni, drepte și prompte și conștiințioase.

Pe cînd ne simțim fericiti a Te putăsaluta între păreții orașului nostru, dă-ne voie a ne folosi de numele proverbial, cu care recunoștința poporului din acest comitat Te-a decorat; dă-ne voie a striga cu toții: Să trăiască „sufletul” comitatului nostru! Să trăiască Magnificența Sa Dl vice-comite Leontin Simonescu la mulți ani!

După cuvîntarea aceasta întreruptă de mai multe ori de frenetice „Să trăiască” urmă o a treia cuvîntare țîntută în limba germană de inginerul orașului.

La aceste cuvîntări vice-comitele Simonescu a respuns mai întăiu în limba maghiară, după aceea în limba română și în fine în limba germană accentuînd, că dînsul și-a țînt de datorință a veni în persoană în orașul Caransebeș spre a mulțami cetățenilor pentru sprijinul dat la alegerea de vice-comite. Egit din sinul acelei clase, care formează baza statului, acelei clase, care suportă sarcinile cele mari și se bucură de cele mai puțin beneficii; starea, în care a ajuns nu are de a mulțami la niscariva legături familiare sau la niscariva protecțiuni, ci numai și numai trudei sale. Dacă s'a resoltvit a primi asupra și sarcina aceasta în nesce timpuri critice, a făcut-o, nu din dorul de mîrire, de ranguri, ci condus de dorința de a introduce în comitatul Caraș-Severin o administrațiune dreaptă, promptă și conștiințioasă. În fine încheie cuvîntarea cu „să trăiască regele și patria”.

Un entuziasm nedescrîptibil. Se aușiau voci prin popor „Doamne ajută, că am căpătat și noi odată un domn, care ne poate vorbi în limba noastră.” Conductul pornesc. Sala cea mare dela „Pomul verde” se umple. Ambele reuniuni de cîntări se așează una la o parte, cealaltă la altă parte. Nu trec mult și eată că sosesc în mijlocul nostru simpatiful vice comite, carele

prin rarul tact ce-l are, a cucerit inimile tuturor cetățenilor fără deosebire de naționalitate și confesiune. Ne-am petrecut foarte bine. Aci o reuniune, aci alta ne delecta cu cîntările lor. Neromâni pare că se aflau pe altă lume, așa erau de încântați de înțelegera, ce domnia între noi. Cei despre cari a scris „Pester Lloyd” că au fost teroriști la alegerea în Lugos, acum se aflau în fruntea aranjatorilor.

Pela 11 oare vice-comitele se depărță din mijlocul nostru, lasăndu-ne de suvenir un tact fin, care poate în puțin familie nemuceși se află.

Toate ar fi bune. Noi cu dragă inimă ne-am apropia de frații maghiari, nu mai sîm nu ne mai pună pedeci la desvoltarea noastră, să ne ușureze de nodurile acelea, ce le înghițim de cete ori trecem pe lângă edificiul zidit de grîniceri și menit pentru un gimnasiu. Guvernul maghiar să ne dea voie a ne deschide pe banii nostri de toți doritul și mult așteptatul gimnasiu din Caransebeș!

Sinodul român și patriarhia din Constantinopole.

(Incheiere.)

Pentru aceea și după ce pretinde-ne s'a stabilit întrebunțarea sântului mir și demitea în locul punerei mînilor, în demitea episcopală să păstrat de asemenea și dreptul de precădere al ungerei, și dreptul esclusiv al sevășirii, sau al sântirii mirului.

Dar sevășirea misterului ungerei s'a învot și presbiterilor. Această din urmă lucrare biserica ortodoxă nici odată nu a însușit exclusiv episcopilor (precum biserica Romei) și nu a oprit-o preoților. În cartea instituțiunilor apostolice cetim: „tu episcopu sau presbiter, dintr'untăiu ungu cu ele, apoi botează cu apă și în fine pecețluescu cu mir” (t. II. p. 129—130) Așa dar de aici rezultă, că canonul oprește pe preoți a sevășiri sîntirea mirului, și o rezervă episcopilor.

Pidaliul patriarchiei, esplicînd acest canon, țice, că trei lucruri oprece canonul acesta a se face de preoți, anume: consacrarea fecioarelor, împăcarea pccătoșilor cu biserica; și omni cu deosebire facerea sântului mir, care toate trebuie a se lucra de arhierien. Apoi într'o notiță subliniază cetim ceva mai mult despre facerea sântului mir:

„Alcățuirea sântului mir, slujbă și taină se numesc de Dionisie Areopagitul, în cap. 4 lea al ierarhiei bisericesci. Această taină în țina de astăzi, foarte rar, intr'atăția ani, se sevășește odată în biserica cea mare a patriarchiei Constantinopolei: nu scim pentru care pricină.

Ear în împărăția cea de Dumneșcu pădită a Rusiei așim, că se face la fie-care al doilea an, Joia cea mare a sîntului patimi. Însemnează însă, că această lucrare nici cum nu o pot face preoții după canon, ci numai arhieriei, cari pot și în deosebi a sevășiri mir. Dar pentru buna ascultare și supunere, adunându se la

scuțele patriarhicești în biserica catedrală a sârbescă. (Pidal f. 320).

De aci urmează, că după canoane ori care episcop ortodox poate face sfințirea mirului; dar s'a introdus usual, că în fie care țară cu biserică autocefală sfințirea mirului se face numai în biserici principale, la patriarhii și metropoli.

Așa în Orient se face la patriarhia din Constantinopol, la a Ierusalimului, a Antiochiei, Alexandriei, la Crit; în Rusia — la metropoliile din Petersburg, Moscua și Kiev, în Austria la metropoliile din Carloveț, din Sibiu și din Cernăuți.

Și cuvântul principal este, că cheltuielile ce reclamă materialurile, din care se compune sântul mir, nu le poate întempera fie-care episcop din deosebi, ci numai bisericile principale, care reprezintă centrurile de unitate bisericăscă în fie-care țară cu biserică autocefală.

Dacă ne întorcem la istoria bisericești române din trecut, găsim și aici o dovadă palpabilă de autocefalia bisericești noastre, care și în privința sântului mir a avut deplina libertate a si'l procura după bunăvoința sa, și după credința sa.

Cestiunea mirului la noi nici o dată nu a devenit obiect de discuțiune teologică, sau de jurisdicțiune canonică, până în prezent; căci altminterea ea s'ar fi crumat de demult, ca multe altele, în puterea autocefaliei noastre bisericăscă. Din vechime sântul mir une-ori se sfințea în România. Anume, domnitorii noștri, cu ocazia vizitelor patriarhilor din Orient, ai Constantinopolei, a Ierusalimului, și Antiochiei și ai Alexandriei și pofteau de sberșiaș sfințirea mirului, împreună cu mitropoliții și episcopii țării.

Bătrânii spun, că în Moldova vasele de argint pentru sfințirea mirului s'au păstrat până nu de mult în mănăstirea sf. Trierachi din Iași, de unde ele au dispărut cu alte odoare cititoresci și documente istorice, când s'au retras egumenii greci din țară. Alte ori patriarhii din Orient, la ocaziunea diferitelor lor treburile trâmteune mitropoliților sf. mir ca dar; alte ori mitropoliții noștri și procurau sf. mir, când dela alții dintre patriarhii Orientului, după relațiunile de apropiere amicală ce erau între densii.

În timpurile din urmă sf. mir se lua, când dela Constantinopole, când dela Kiev. Mirul procurat în atâtea diferite moduri, mitropoliții la cas de nevoie și adăogau cu unt de lemn curat și l' sporiau. ca se ajungă pe un timp mai îndelungat.

Aceasta este permis de usual bisericăscă. De usual acesta se pomenește și în Pidalion, în nota dela f. 320, la comentariul canonului 6-lea ce l-am citat mai sus despre sfințirea mirului.

Pe la începutul veacului XVII-lea, patriarhul de Alexandria Meletrie Pigas, trimițând sf. mir mitropoliului Moldovei, Georgie Moghila, i' dăce în scrisoare: „mulțămesc-l cu regula sciută”.

Pe lângă aceste temeiuri canonice și istorice, noi am luat în considerare și partea dogmatică a cestiunei. Sântul mir este unul din misterele bisericești, prin care se pecețuește botezul, se pune pe cetea darului sfântului duc asupra noului membru al bisericești, adică a celui botezat.

Prin botez el s'a făcut fiul lui Dumnezeu și s'a împecat cu Christos al împărăției lui Dumnezeu, s'a introdus în biserica lui Isus Christos; prin ungerea cu sântul mir se pecețuește toate membrele lui și se declară deorgane ale sântului duc, carele trebuie să locuiască în sufletul creștinului, să dirigă viața și mișcările lui, după învățătura Domnului nostru Isus Christos.

Sămînța pusă în sufletul noului membru al bisericești prin misterul bo-

tezului și al Christei, sau ungeri cu sântul mir, trebuie să se desvoalte în viața lui prin îngrigirea bisericești, al căreia el a devenit membru, adică prin catichizare, prin predică, prin administrarea celor-lalte sfinte misterii, a căror depozitară este biserica. Atât botezul, cât și miruirea fără o mare îngrigire a bisericești în deurgerea vieții creștinești ar rămâne; ca o sământă pe un pământ necultivat, — neroditoare. Biserica dar trebuie să fie depozitară a tuturor mijloacelor de sfințire și perfecționare a credințioșilor, trebuie să aibă la îndemână toate mijloacele spre sberșirea și administrarea tainelor, și spre perfecționarea în viața creștină. Unul din aceste mijloace fiind și sântul mir, ca pecețe a botezului, ca simbol al comunicării sântului duc, se cere neapărat, ca el să se producă în fie-care localitate, unde este organizată o biserică autocefală. A căuta acest mijloc de sfințire pe la bisericile din alte țări ar însemna, că acea biserică nu posedă toată plenitatea mijloacelor de mântuire și sfințenie; că dacă ea nu poate produce sântul mir, nu poate comunica nici ducul sfânt celor botezați de densa, nici ai desberși prin catichizare și predică; ci caută pela alte bisericești, ca acelea să pună în comunicație cu ducul sfânt pe botezații săi. Prin urmare ar trebui, ca consecență, ca tot de acolo să se aducă și catichizatori și predicatori, cari să conserve și să desvoalte darurile sântului duc, cele comunicate prin mir care este un atribut indispensabil pentru o biserică autocefală. Fără acest atribut acea biserică este lipsită de unul din mijloacele principale spre mântuire, — comunicarea sântului duc. A căuta mirul pela bisericile altor țări înseamnă a nu avé conștiința și încrederea, că ducul să pogorât dela Dumnezeu; „tot darul desberșit de sus este, pogorât dela tine părintele luminilor”, dăce sânta biserică. Așa dar și biserică noastră crede, că ducul sfânt se pogorât și asupra ei precum și asupra celor-lalte bisericești și ea l' caută și l' cere de sus, dela părintele luminilor, și dătătorul a tot darul desberșit.

În această convingere basată pe canoane, pe istoria generală a bisericești ortodoxe și istoria bisericești noastre, precum și pe însemnătatea dogmatică și pe exemplul altor bisericești autocefale noi am decis a desberși în România, în biserica catedrală a primei mitropoli, sfințirea mirului, după rânduală stabilită întru această de biserică și după cum se face și la alte bisericești autocefale. Această decisiune este nestrămutată pentru totdeauna, până când va exista biserică ortodoxă a națiunii române.

Cât privește mustrarea ce ne face pentru acesta înalta Sa Sanctitate patriarhală ecumenic, noi o privim cu simțul blândetei cuvenite bisericești noastre, ca membru al bisericești noastre ortodoxe ecumenice, cu care dorim a fi în pace și în armonioase legături spirituale, aducându-ne aminte de cuvintele sântului apostol Pavel către Timotei, că „slugii Domnului nu i se cade să se sfădească, ci blând să fie către toți, învățator, răbdător” (II Tim. II, 24).

2. Epistola patriarhală spune, că pe acolo s'ar fi răspândit sgomotul, că în biserica română s'ar fi introdus oare-care inovațiuni, precum: stropirea și turnarea la botez; înmormântarea bisericească a sinucioșilor; calendarul greco-gerian; demnități patriarhale și alte novisme, și cere a i se da informațiuni despre nise asemenea novisme. Această îngrigire a sântității sale despre păstrarea buneii rândueli și a disciplinei bisericești ortodoxe ne place și o aplaudăm din inimă. Dar sf. Sinod al bisericești ortodoxe române nu are nici o cunoștiță despre ase-

menea inovațiuni, căci în biserica ortodoxă română s'au păstrat neatineșe prescripțiunile canoanelor respective.

București 1882, ședința dela 23 Noemvre.

† Președinte, *Archiepiscop și Metropolit al Unghro-Vlahiei, primat al României Calinic*. † *Iosif Archiepiscopul și Metropolitul Moldovei și Suceavei*. † *Episcopul Iosif Râmnicu*. † *Episcopul Romanului, Melchisedec*. † *Inocentiu, Buzeu*. † *Kalinie, Episcopul Husilor*. † *Ghenadie, Argeș*. † *Calist Stratonichias, Bacău*. † *Archieveler Ieremie Golanianu*. † *Silvestru B. Piteșteanu*. † *Valerian Râmnicu*. † *Innocent M. Piteșteanu*. † *Callistrat Barlaam*. † *Narcis Botoșeneanu*.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Sibiu, Decemvre.

(Ședința din 13 Decemvre a. e. a comitetului administrativ al comitatului Sibiiu*) Înainte de deschiderea ședinței aduce prototatariul Tobias la cunoștiința comitetului administrativ, că d. comite suprem, F. Wächter, fiind ocupat cu conducerea afacerilor universității naționale săsești, care tocmi acum își fine ședințele sale, nici în ședința de aji nu poate purta presidul, car d. vice-comite încă nu e înșănătoșat pe deplin.

În urma acestora și s'a încredințat prototatariului conducerea comitetului administrativ, în sensul art. de lege 17 din 1876 § 6.

Ședința se deschide la 10 a. m. La ordinea zilei e raportul despre deurgerea afacerilor în centrul comitatului în decursul unei luni Noemvre a. e. Activitatea desvoltată în centru a obținut mătoare rezultate.

a) Din luna lui Octomvre au ramas în Restanță 130 acte.

b) În decursul unei luni Noemvre au intrat 1120 de acte la carei adăugând și pe cele restante cu 130 se cerea în decursul acestei luni rezolvirea la 1250 acte. Dintre acestea s'au resoltat 1160, car 90 au rămas neresoltate.

c) Casuri de delictes s'au arătat 22 cari toate s'au decise.

Cassa s'a aflat la scotnarea în cea mai bună ordine. Pasuri de vânt s'a estradat numai 2 pentru suma normată cu 24 fl., care s'a deus la perceptorat.

Mijloacele de comunicație, cari au suferit prin esdărările întemplate, s'au restaurat, cu toate că contribuiriile la fondul menit spre scopul acesta în mărime de fl. 4500 sânt încă în restanță și se vede necesitatea: a se scoate pe calea esdunții. Incenduri s'au întemplat în comunele: Orlat, Petriș, Slămnice, Mercurea, Cisanădie, Sibiu, Rehan și Săliște. Ordinea și liniștea publică n'a fost niciri contraburtă.

În urmă a respuns referințele la interpelețiunile, cari și s'au fost adresat în ședința permegătoare, referitor la cercetarea disciplinară introdusă în contra notariului din Slămnice, și la scutirea dela lucrul de drum de concurență restant în comuna Săliște și la întrebunțarea banilor acestora a din partea protorelui.

Cercetarea disciplinară introdusă contra notariului din Slămnice încă în anul 1879 nu s'a putut duce la îndeplinire din motivul că actele referitoare la acest cas s'au transpus tribunalului reg. ca judecătorie criminală. Tribunalul a predat actele judecătoriei de presă numai în 22 Iulie 1882 sub Nr. 2251: sistând procedura penală, din lipsa motivelor, cari ar dovedit penibilitatea faptelor. Judecătoria de presă a transpus vice-comitului actele numai în 27 Noemvre. În scurtă vreme se va finaliza și cercetarea aceasta. Referitoriu la comuna Săliște împărțesc prototatariul, că conform raportului protorelui din Săliște dno. 29 Martie 1882 Nr. 286 el pretorele a dispus și fără împunericilor facerea unei părți din drumul Alămor Săliște pe calea întreprinderii, și aceasta în contul

scutinelor dela lucrul de drum restante. Sub titlul acesta a scos până acum din comuna Săliște suma de fl. 985.05 și i'a solvit — după cum afirmă — întreprinderii.

Pentru procedura aceasta care e în opozițiune cu cele prescrie în §. 24 a statutul lucrărilor de drum în Comitat a tras vice-comitete pe pretorele din Săliște, I. Muciu la respundere și a cerut dela densul socoteală despre suma de 985.05 ridicată și folosită. Socoteala încă până aji nu e făcută din motivul acesta nici nu s'a putut finaliza încă afacerea.

Din raportul protorelui din Săliște se vede, că comuna Săliște a înlocuit prin bani gata o parte a acestor lucrări și anunit: 206¹/₂ zile cu carul și 1947 zile cu palma o a prestat în natură. La propunerea protorelui reg. s'a luat spre sciință raportul protorelui cu acel adaus înșă că pretorele respectiv să aibă îndatorirea a prezenta prin vice-comitete pelângă rafoiniul documentat și o consemnare a prestărilor esdunite de comuna Săliște în natură.

S'a publicat articolul de lege XXXIX 1882 referitoriu la modificarea unor paragrafi din art. de lege XL: 1868 despre completarea armatei. S'a prezentat rescriptele ministerului pentru apărarea țării referitoare la concesione excepțională, dată lui Aleman Mitrea din Râșinari spre a se pute cășători, apoi la demiterea din armată a lui Michael Schenker din Mercurea și a lui Anton Liehardt din Sibiu. În fine s'a decise: să se astearnă, pe lângă recomandar petițiunii lui George Fulea înaltului ministeriu pentru apărarea țării, ca una ce este basată pe lege.

Urmează raportul fiscalului comitatens, în contra debitorilor la cassa scaunală de odinoară a Sebelului și a fondului de pensie, apoi a debitorilor la cassa orfanală cumulativă a scaunului Sibiiului, s'au făcut pașii necesari la judecătoria competentă pentru realizarea pretensiunilor respective. Pașii întreprinși mai înainte s'au continuat. Cu finea lui Octomvre au ramas în curgere 99 afaceri de tutelă și curatelă. În luna lui Noemvre s'au mai transpus fiscalului din partea scaunului orfanal 9 afaceri spre ducerea îndeplinirii.

Din cele 108 afaceri s'au resoltat în mod definitiv 6 prin încassarea resp. asigurarea averei pupilare. În curgere se află numai 102 afaceri.

Cu finea lui Octomvre au fost în curgere 112 casuri de transgresiuni de drept de ale ararului reg. ung. de dare. La aceasta s'au mai adaus 7 casuri de esdunții, potențându-se astfel numărul casurilor de transgresiune la 119. Din acestea s'au resoltat 7 prin aceea, că s'au ridicat restanțele respective de dare. Raportul s'a luat spre sciință.

S'e prezentează concludul comunității din Noerichiu din 3 Septemvre a. e. prin care se esclud familiile nouă de acolo dela îndreptățirea de ași avé gratuit poști și la îngășatul de ghiinde din acest an.

Concludul prevede, că fie-cărui locuitor sau cetățean din comună, care capătă din pădure o soarte întreagă de lemne, i'e permis a avé un porc grațuit la ghiinde. Cel cu ¹/₂ de soarte poate trimite la ghiinde numai ¹/₂ de porc. (Bietal porc)

În contra acestui conclud s'au recursat Toader Niui și conșoții din motiv că ei concură la lucrările publice, respective la cele comunale, astfel, încă merită a primi soarte de pădure. Recursul s'a dă loc. Dintre altele remâne concludul ministral.

S'e prezentează decizul ministrului de dno. 14 Noemvre a. e. Nr. 60263, prin care se susține concludul comitetului administrativ dno. 20 Februarie a. e. Nr. 173, care interdicie comunei Râșinari, de a lua vama sau tasse pentru lemnele ce se aduc din pădure străină pe drumul acestei comune. Recursul făcut de comuna Râșinari față cu nimitul conclud se delatără.

Se concede esdunții imobiliară a averii nemăcătoare a Martei Bluss din Șura mică în contul speșelor de spital. Cu esdunțarea se încredințează fiscalul comitatens.

La recursul prototatariului din S. Sebes, Ioanu Barciannu, se astern actele jude-

*) Îndrăgărit din tipă de spațiu. * Red.

atoseci remise după suspendarea investigației, ministrul de interne spre decider.

Concluzul comunei Lăncrăm, referitor la acomodarea unei părți a ogorului pentru sămănăt pe anul viitor 1882, se reiașă spre întregire la recursul înaintat de parohul Isidor Blaga, din cauza insuficienței instruirii.
(Va urma.)

Varietăți.

* (Necrolog) *Elena Medrea* născută *Motora* în numele său, al fiilor Onoriu și Eugen și în numele tuturor celorlalte rudeni, părinți și socrii, frați și surori, unchi și mătușe, cu inimă înfrântă și cuprinsă de cea mai mare durere, anuncie tristă scire despre moartea mult iubutului său soț

Șimeon Medrea,

capelan greco-oriental,

după un morb îndelungat, Miercuri în 15/27 Decembrie a. c. sau mutat la cele eterne, în etate de 36 ani și după o fericită căsătorie de 7 ani, lăsând pe ai săi în grele suspiniuri.

Remășițele se vor așeza spre eternă odihnă în cimitirul bisericii rom: gr. or. din Stremit, Vineri în 17/29 Decembrie la orele 3 după amiază. Fișierăna ușoară și memoria eternă!

Stremit în 16/28 Decembrie 1882.

* (Iaritate în dieta din Pesta). Se află totuși și momente mai puțin amenințătoare în dieta din Pesta. În astfel de momente tac și pistoalele. Un atare moment a fost în 15 Decembrie atunci, când a luat cuvântul dep. Németh la dezbaterile generale asupra bugetului ministerului de culte și instrucțiune publică. Înainte de toate gratulează Németh ministrului Trefort la jubileul de 10 ani, de când e ministru. În decursul glătării se greși și numi pe d. Trefort ministru președinte. Partida căreia aparține Németh, îl făcu pe acesta atent la greșala comisă. Németh se scuză cu cuvintele germane: „*Wo von das Herz voll ist, davon geht der Mund über*“ (Dacă îți e plină inima, te ia gura pe dinainte.) (Iaritate viuă.)

Dacă Trefort n'a obținut rezultatele, cari ar trebui să le obțină ministrul de culte și instrucțiune publică în Ungaria, e de scusate, căci cine nu cunoaște greutățile, cu cari are a se lupta ministrul. Németh stimează pe ministru, fiindcă e unul din vechii juđi dela tablă (tabla biró), cari trebuie respectați chiar și când comit greșeli.

Németh recomandă atențiunii ministrului pe inspectorii de instrucțiune sau pe așa numiți inspectori de școale; aceștia cu puține excepțiuni onorifice, sânt tot oameni, pe cari nu-i mai poți întrebuința la altceva. (Iaritate în stânga extremă.) Activitatea lor culminează într'aceea, că își încep inspectiunea dimineața la d. pleban cu sticluta de „*Papramorgó*“ (Iaritate), o continuă după aceea tot acolo la „*epulae solennes*“ (mâncare solenă), căci „*iusta leges synodales parochus debet esse homo hospitalis*“ (conform legilor sinodale parohului trebuie să fie ospital); după ce sau ospetă bine își computeșe de drum și pleacă către casă (Iaritate mare). Din motivul acesta inspectori se denumesc de consilieri reg. (Iaritate viuă.)

D. Németh istorisește la acestea următoarele: Nu demult a fost denumit un gladiator fidel din un comitat din Alfold, un vice-comite, de inspector de școale. După ce își începă unul inspector activitatea, veni într'o școală, tocmai pe când vorbea profesorul despre mitologie, și anuntă despre nașterea deifei Vinerea. (Iaritate.) Pe când explica profesorul, că Vinerea ar fi eșit din spuma valurilor mării pune unul din scolari întrebarea: oare ce înfățișare va fi avut atunci Vinerea?

(Inspectorul de școale fusese timp îndelungat amplotat comitaten, un timp oare-care și vice-comite. În tot timpul acesta n'a lipsit a avea la sine pipa de spumă cu țevă cea lungă.) Fiind că profesorul n'avea ce răspunde la întrebarea pusă de elev, îl scoase din perlesitate inspectorul răspunzând în locu-i „Ea (Vinerea) se va fi înfățișat cam așa precum e pipa mea cea de spumă.“ (Iaritate viuă.)

Contele Szecsenyi a ajuns la fotul ministerial peze și jocul: „Cumătră, împrumută-mi puțin foarfecele“. (Iaritate.)

Conversațiunea afară de parlament, țice Németh numai e așa amical între deputați ca pe timpul lui Deak, Andrászy, Szlavy și Bitto. Aceștia în momente grave luau pe unul și pe altul de subsuoară, îl trăgeau întrun unghiu și îi țiceau: „Prietine, să mai așteptăm; va veni timpul în care vom pute lucra mai cu succes la fericirea patriei.“ Ați numai e așa. Ați auți numai: „A noastră e majoritatea așa trebuie să fie; să votăm!“ Aceasta se continuă și afară de parlament, în societate; aici sânt nemulțămirile generale.

În urma acestora roagă Németh pe ministrul de culte, ca să lucre într'acolo, să se delature rēul din viața socială. Cartea lui *Knigge*; „Însoțirea cu oamenii“ și „Dietetica sufletului“, să se traducă și în limba maghiară și să se predea un exemplar, în legătură de lucu ministrului președinte, ear celelalte esemulare legate în hârtie împestrată să se destrube între oamenii dela guvern și între amplotiații guvernului, ca să vadă, cum trebuie să se poarte, cum trebuie să fie de complexanți și amicable și că nu-i permis să provoace și ațite poporul.

* (Timpul și consecuențele lui). Dela M. Osorheiu ni se scire în 13/25 Decembrie următoarele: După un frig aspru și sec de mai multe zile a început ieri dimineața a plona nērent și a plouat vre'o 2 ore inecitor. După amiază eară a mai plouat inecitor, dar pe la 5 ore a început a plona căt de bine și a ținut până după 7 ore, căt se miuase bruii înghetați, când apoi a slăbit ploaia și a început aici în Osorheiu în toamna asta întâ-ași dată a ninge și foarte cu sporu. A nins peste noaptea întreaga și astăzi toată țina. Erau oameni debelati de timpul moale și ploios, care se credea a ține și pe serbătorile Craciunului apusean, dar eată astăzi s'au putut și s'ama, căci neaua este de 40 centimetri de groasă și cade nenecată. Bucuria mai multora, cari sânt în stare de a se sâma acum în serbători. Contrariul însă la cei seraci și în lipsa de lemne de foc.

Fiindcă e vorba de timp în Sibiu de vre-o trei zile eară sântem în vară. Eri arată termometrul 9 graduri deasupra 0.

* (Trebuciosul). Este titlu unni țiar bi-lunar în mare format care va avea de devisă:

Boni et utili Hoto

El va fi soțul plăcut, instructiv, educativ și folositor la orice fel de persoane.

Primul număr va eși la 1 Ianuarie 1883.

În timpul anului va publica; Povestiri și scene militare — Nuvetele lui Edmond de Amicis și ale lui G. Verga — Povestiri serioase și de ris — Viețile împărăteselor române — Marii din nimic — copii și copilele celebre — Fantasiile sciinței — Curioșitățile sciințifice și istorice — Bucătăria pentru robuși și pentru slabi recomandată de Prof. Paolo Mantegazza — Medicul în familie.

Apoi o nouă sistemă de a semăna grădă care va face a economisă 1/2 din sământă, 1/3 din timp 1/3 din cheltu-

eli, și o recoltă cel puțin de patru ori acelei cu sământă ordinară.

Odată pe lună va da „curierul modei“ redactat cu o sistemă nouă pentru România.

„Trebuciosul“ pe când va ținde la formarea și perfecționarea caracterului nu va neglija de a face cunoscut acele descoperi și invențiuni de utilitate materială și de aplicațiune practică.

Primul număr va fi espadat gratis tuturor aceluora care l'vor cere chiar de acum la Administrațiunea a țiarului „Frăția Româno Italiană“, București strada Știrbei-Vodă Nr. 9, cu o carte postală indicând clă adresa.

Cererea primului număr însoțit de prețul abonamentului va da deplin drept celorl' cer de a primi în dar un mic volum de povestiri și poezii române.

Plata abonamentului L. 2 50 pe an, L. 1 50 pe 1 an, se poate face cu mărci postale.*

* Abonament gratis pentru cel ce va găsi 6 abon.

Bursa de Viena și Pesta

Din 28 Decembrie n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	118.55	118.25
Renta de aur ung. de 4%	85.85	85.25
Renta ung. de hârtie	84.43	84.10
Impremutul drumurilor de fer ung.	132.75	132.75
Impremutul de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	89.10	89.75
Impremutul de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	109.—	109.—
Obligațiuni ung. de resemprărea pământului	97.—	97.50
Obligațiuni ung. en clausulă de scriere	95.25	95.50
Obligațiuni urbane temeinice	97.50	97.50
Obligațiuni urb. temei. en clausulă de scriere	95.25	95.50
Obligațiuni urbane transivane	99.—	98.25
Obligațiuni urbane croato-slavo-venice	99.—	98.50
Obligațiuni ung. de resemprărea dețimeci de vin	97.—	97.50
Sorti ungarese cu premii	114.—	113.75
Sorti de regulare Finai	103.—	102.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.10	76.75
Datorie de stat austr. în argint	76.90	76.70
Renta de stat austr.	93.20	93.—
Sărb. de stat dela 1876 de sine	129.75	129.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	888.—	880.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	274.50	274.50
Acțiuni de credit austr.	284.20	284.50
London (pe polia de trei luni)	119.40	119.31
Scieri focuieri ale institutului „Albina“	—	100.—
Argint	5.67	5.65
Galben	9.49 1/2	9.44
Napoleon	88.65	88.60

Nr. 263.

[325] 1—3

CONCURS.

Pe baza statutului organic § 63 combinat cu § 23 punct 5 și a instrucțiunilor votate de sinodul arhidieceșan la 13/25 Aprilie 1877 Nr. 191 § 7, prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Săliștei.

Protopresbiterul tractului acestuia, ca atare, va fi totdeodată și paroh în locul central al tractului, anume în comuna Săliște, având a providea una din parohiile de acolo.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiterial sânt:

a.) venitele ordinari ale oficiului protopresbiterial, cari stau din ajutorul de stat și din tacele ce incurg pentru ședile de cununie pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procese divorțale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiteriale;

b.) venitele ordinari ale unei parohii de clasa a doua din comuna Săliște, cu un relut pentru locuința.

La postul acesta pot concurge bărbați ați și binemeritați pe terenul bisericesc, în special aceia, cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reali cu testimoniu de maturitate au terminat studiile teologice la vre-unul din institutele metropolitice noastre și au susținut cu succes bun esamenul riguros de calificatiune, sau cari după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vre-un institut ortodox

afară de metropolia noastră, dar apoi au deșus esamenul de calificatiune înaintea comisiei esaminătoare a consistoriului arhidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificatiune profesorii de teologie și preoții chironofii înainte de introducerea esamenelor de calificatiune, dacă în celelalte au calificatiune prescrișă mai sus.

În mod excepțional mai pot concurge și fără prescrișă calificatiune gimnasială acei administratori protopresbiteriali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteriatului vor avē dela consistorial arhidieceșan (plonar) specială îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voesc a concurge la acest post, au ași așterne suspecie concursuale la Venerabilul Consistoriu arhidieceșan în Sibiu, în restimp de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs în foaia „Telegrafului român“, alăturând câte o tabelă de calificatiune, carea să conțină date exacte și speciali în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc), și locuința concurenților; anii ețății (anul, luna și țina nascerii); studiile pregătitoare afară de celea teologice (anul, locul și categoria aceluora esamen de maturitate, doctorat ș. a.), studiile pregătitoare teologice (anul și locul aceluora esamen de calificatiune); serviciile de până acum pe terenul bisericesc (timpul locul și categoria aceluora); în fine cunoscința limbilor și alte reflecțiuni. Datele din aceasta tabelă sânt de a se înțari cu documente, cari să se accludă în original, precum carte de botez, testimonii scolastice și de maturitate, testimonii teologice și de calificatiune, atestate de servicii bisericesci și eventualminte toate altfel de recomandări.

Sibiu, 23 Noembrie 1882.

Comitetul protopresbiterial al tractului Săliștei.

Moise Lazar m/p., Ioachim Muntean m/p., admstr. ppresb. și președinte not. al comit. ppresb.

Nr. 216.

[324] 1—3

Prelungire de concurs.

Fiindcă în urma concursului publicat în Nrii 66. 67 și 68 ai „Tel. Rom.“ din anul acesta, pentru întregire parohiei gr. or. de clasa a III-a din comuna Burul, în terminal prescriș nu s'a înnunat nici un concurent calificat, cu încuviințarea Prea ven. consistoriu arhidieceșan din 10 Septembrie a. c. 2968 se prelungește terminalul concursului numit cu 15 zile dela prima publicare a acestei prelungeri în „Tel. Rom.“

Olenbaia, 13 Decembrie 1882.

Pentru comitetul parohial

Ioan Danciu m. p., adm. prot.

ad Nr. 450/1882

[319] 2—3

CONCURS.

De oare ce la concursul scris din ședința dela 14 Septembrie a. c. nu s'a prezentat nici o cerere, se escire în conformitate cu concursul comitetului din ședința sa de ađi de non concurs pentru 2 stipendii à 80 fl., pe an menite pentru tineri români, ce ar urma cursul regulat la Institutul agronomic reg. ung. din Kolos-Monostor.

Persoanele ce doresc a folosi vre-unul din aceste stipendii să subțearnă cererile lor dea dreptul la subscrisul comitet al asociațiunii în Sibiu, cel mult până la 31 Ianuarie st. n. 1883. Cereri intrate mai târziu nu se vor lua în considerare. Ele au să fie însoțite de următoarele documente:

1. Carte de botez în original sau în copie vidimată.

2. Atestat scolastic, care să dovedească calificatiunea recerută pen-

tru a pute fi primit in amintitul institut sau daca concurentul este elev al institutului acestuia, atestat de frecuentare de pe anul curent, dela directiunea institutului eventual si atestat de pe semestrul ultim al anului precedent. Pentru dovadirea celor de sub p. 2 al ./ va fi consultat a se acelu la suplica un program al institutului sau adeverirea directorului despre califiatiunea ce se cere pentru primire.

3. Atestat de sërãcie sau la întemplare, de stare orfanã, dat dela primãria comunei, subscris de parochiul locului si vidimat de oficiul politic (pretura.)

4. Declaratiunea hotãritã cã nu are alt stipendiu.

Din sãdinta comitetului asociatiunii transilvane pentru literatura romãnã si cultura poporului romãn, tinutã la Sibiu in 11 Noembrie st. n. 1882.

Iacob Bologna m. p.,
vpres.

Dr. D. P. Barcianu m. p.,
secretar al II-lea.

157 Nr. [315] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan pe lângã neputinciosul paroch Ioan Moșoiu in parochia de clasa a III-a dela biserica nouã din Șimon, protopresbiteratul Branului, conform grațioasei ordinațiuni consistoriale dïto 16 Noembrie a. c. Nr. 2532 B. sã scrie prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post de capelan sũnt jumtate din toate venitele parochiale in sumã de 200 fl. v. a. pe an.

Concurenții au a șã trãmite subscrisului suplicelor lor instruite in sensul statului organic si conform regulamentului congresual pentru parochii din anul 1878.

Brașov, 26 Noembrie 1882.

In conșelegere cu comitetul parochial respectiv.

Ioșif Barac m. p.,
prof. ca adstr. ppresb. al Branului,

Nr. 6. [318] 3-3

CONCURS.

Pe baza statutului organic § 63 combinat cu § 23 punct 5 și a instruciunii votate de sinodal archidieceșan la 13/25 Aprile 1877 Nr. 191 § 7 prin aceasta se publicã concurs pentru indeplinirea postului vacant de protopresbiter in tractul Sibiului.

Fiiitorul protopresbiter ca atare va fi tot odatã și paroch in locul central al tractului, anume in cetatea Sibiuu, așã însã: ca pãnã la devenirea in vacanță a parochiei protopresbiterale dela biserica Schimbãrei la față din cetate, el in locul aceleia sã ocupe in mod provizoriu parochia dela biserica Bunei-vestiri din suburbul Iosefin.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiteral sũnt:

a) venitele ordinari protopresbiterali, cari etau din ajutoriu de stat și din tasele ce incurg pentru ședulele de cununie, pentru visitarea comunelor tractuali, pentru procesele divorțiali și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterali.

b) venitele ordinari ale parochiei de clasa a II a din Sibiuu, suburbul Iosefin, eventualmintre ale celei din cetate, împreunã cu locuința in naturã

La postul acesta pot concurge bărbați apți și biemeritați pe terenul bisericesc; in special aceia, cari dupã o pregãtirea cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reale cu testimoniu de maturitate au terminat studiile teologice la vre-unul din institutele metropolitice noastre și au sũștinut cu succes bun esamenul riguros de califiatiune, sau cari dupã pregãtirea in-

dicatã mai sus au terminat studiile teologice la vre un institut ortodox afarã de metropolia noastrã, dar apoi au depus esamenul de califiatiune inaintea comisiei esaminãtoare a consistoriului archidieceșan.

Pot însã concurge și fãrã testimoniu de califiatiune profesorii de teologie și preoții chirotoniți inainte de introducerea esamenelor de califiatiune, dacã in celelalte au califiatiunea prescriã mai sus.

In mod excepțional mai pot concure și fãrã prescria califiatiune gimnasialã acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețã manifestatã in administrarea protopresbiteratului, vor avã dela consistorial archidieceșan (plonar) specialã îndreptãre la acest concurs.

Cei ce voesc a concurge la acest post au a șã așterne suplicile concursuali la Venerabilul consistoriu archidieceșan in Sibiuu, in restimp de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs in foia „Telegraful Roman“, alãturãnd cãte o tabelã de califiatiune, careã se conține date exacte și speciale in urmãtoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurentului, anii etãții (anul, luna și ziua nascerii); studiile pregãtitoare afarã de cele teologice (anul, luna și categoria acelorã, esamenul de maturitate, doctorat ș. a.) studiile pregãtitoare teologice (anul și locul acelorã și esamenul de califiatiune); servițiile de pãnã acum pe terenul bisericesc (timpul, locul și categoria acelorã); in fine cunoscința limbilor și alte reflexiuni. Datele din acestã tabelã sũnt de a se întãri cu documente cari sã se aceluã in original, precum carte de botez, testimonii scolastice și de maturitate, testimonii teologice și de califiatiune, atestate de serviții bisericesci și eventualmintre toate altfel de recomandãri.

Sibiuu 19 Noembre, 1882.

Comitetul protopresbiter al tractului Sibiului.

președinte: notariu :

Moise Lazarm. p. Demetriu Coșma m. p. adstr. ppresbiteral.

Nr. 450/1882 [322] 2-3

CONCURS.

Cu incuviințarea Venerabilului consistoriu archidieceșan din 28 Oct. a. d. Nr. 3347. B. se publicã prin aceasta al doilea concurs pentru ocuparea postului de paroch in parochia de cl. III Stenea, ppresbiteratul Sibiului, cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sũnt.

1. Dela fie care familie cãte douã zile de lucru;
2. Dela fiecare familie una ferdelã (mãsurã veche) cucuruz sfãrmit.
3. Folosirea cimterului.
4. Venitele stolari.
5. Lemne de foc cãte are lipsã din pãdurea comunalã.

Doritorii de a ocupa acest post au așã așterne petițiunile lor instruite in sensul prescrișelor Stat. Org. la oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiului.

Sibiuu, 15 Dec. 1882.

In conșelegere cu comitetul parochial. Oficiul ppresbiteral gr. or. al tractului Sibiului.

Nr. 925-1882 [323] 2-2

CONCURS.

Pentru ocuparea urmãtoarelor posturi invetãtoeșci, și aceã:

1. Invetãtoareã la școala de fete in Vaidareoșca cu salariu anual de 240 fl. v. a. din fondul scolastic apoi cuartir și lemne de foc.

2. Invetãtoriu de clasa I-a la școala din Voija cu salariu anual de 180 fl. v. a. apoi cuartir și lemne de foc dela comunitate.

Competenții sã și substearnã petițiunile provãdute cu diplome de califiatiune și alte documente necesare pãnã la 24 Ianuarie 1883 la:

„Comitetul administrativ al fondului scolastic al foștorilor grãniferi din regimentul I romãn la Sibiuu.“

Pentru Serbãtori

Îmi permit a atrage cu tot respectul atențiunea asupra

decorațiunilor de tot felul pentru postul de Crãciun; — asupra

Pescelui-Murenã (Anfisch), sardinelor rusești și franceze, hîringelor rotãte, și glãndeze, caviarului, (ore), rum, teã, fãinã, precum și asupra tuturor articolelor din specialitateã bãnãciã, de calitateã cea mai distinsã și pe lângã prețurile cele mai estime.

Ludovic Fuchs

Strada pîntenului și mãcelãrului.

Viena! Paris! London!
Audiți și mirãvi!

Administratiunea massei a falitii „Mari fabrica Anglo-Britice de Argint“ vinde totã mãsurile departe sub prețul de vãnãtur. Pe lângã trimiterã sumei sau pe lângã ramburã de fl. 5.50 primescã cine-va un serviț foarte solid de masã și de desert din argintul cel mai fin Anglo-Britic (care mai înainte costa preț 40 fl.) și primescã fie care comandator garanție in scris pentru rãmãnerã serviciului 10 ani alb.

- 6 cușțe de masã cu lamã escelentã de oțel.
- 6 furcuțe de argint veritabil anglo-brit.
- 6 linguri massive de masã de argint anglo-brit.
- 6 linguri fine de argint anglo-brit.
- 1 lingurã de supã, de argint anglo-brit.
- 1 lingurã massivã de lapte, de argint anglo-brit.
- 6 rãmãtoare de cușțe escelente de argint anglo-brit.
- 6 linguri massive de desert de argint anglo-brit.
- 6 furcuțe de argint de argint veritabil anglo-brit
- 1 rezervator escelent de piper sau de zãchiar.
- 6 pahare frumoase massive de oțne.
- 6 linguri fine de oțne de argint anglo-brit.
- 1 tavã splendidã de argint anglo-brit, de 60 cm. de lungã.
- 1 stricãtoare de sert sortã cea m. i. finã.
- 2 fontice compoșe de salon.
- 62 bućșji.

Dovadã cã anulul meu n'are ciarlatania drept basã, m'oblig prin acestã in public, dacã marfa nu convinsã, a o rãmãni fãrã nici o petecã, prin umãre ori cu comandã e fãrã risc.

Cine vrea dãr sã capete marfã bunã și solidã, sã se adreseze pe cãt timp mai este proviziune, cu toatã increderea la
J. H. Rabinovitz, Viena.
Depozit central al fabriciei de argint Anglo-Brit. II. Schiffmattgasse 20.
Praf de curățit pentru servițul de mai sus se afã la mine pe secutiã 15 cr. [301] 5-6
Filiale: Paris, London.

Petru Tisu,

mi permit și in acestã cale de a aduce la cunoscința onorabilului public, cã mi am deschis

cancelaria mea avocațialã pe lângã tribunalul regiu din

Panciova.

[319] 3-3 [305] 4-4

Zambach și Gavora.

Fabricã de vestiminte și recușite bisericesci

de rit catolic și grec. [205] 15-30

in Budapesta, strada Vafului, Vãczi utca Nr. 17.

Felon sau Odãjii, Albe, Stihare, Damatic, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societãți industriale (și pentru pompieri) covor pe altariu, potiruri, pitehlebnica, cãdelnițe, pacifical, cãndele de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cãrți de Evangelie etc. Comãnde se efectueș prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altelã

